

ACC. N:R M. 13653: 1-3.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Mrs J. E. Nilsson, Lund*
Härad: *Lunnarbo* Berättare: *Frans Christoffersson*
Socken: *Ryssby* Berättarens yrke: *hem. äg.*
Uppteckningsår: *1954* Född år *1887* i *Ryssby*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration till Amerika. s. 1-3.

Skriv endast på denna sida

ACC. NR M. 13653:/

Landskap: Småland Upptecknare: Ulla J. E. Nilsson
Härad: Sunnarbo Berättare: Frans Christoffersson
Socken: S. Ljunga Ryssby Berättarens yrke: Hem. äg.
Uppteckningsår: 1954 Född år 1887 i Ryssby

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vi var 16 syskon i två kullar i Ryssby. Far vargift två gånger. Det första syskonet åkte när jag var 1 1/2 år. Det var min helsyster Ida. Hon skrev hela tiden och dog mer än 80-årig för två år sedan. Till en början tjänade hon som hembiträde i USA. Hon kom 18 år gammal till Denver, Colorado. Hon skickade mycket pengar till föräldrarna. Nästan 10.000:- Hon gifte sig med en norsk gruvarbetare. En tid hade hon som änka ett hotell. Ytterligare fem syskon åkte till Denver. Ingen av dem har varit hemma på besök. Mina syskon kallade sig för Eke efter gården Ekenäs, där alla var födda. Vår far hade ett arrendeställe. Alla syskonen åkte till Ida, som hjälpte dem. Några år efter Ida for Karl. Han arbetade i gruvorna. Ingrid åkte i början av 90-talet. Hon gifte sig med en amerikan. Jag tror han var jurist eller något sådant. Hon lever, men har skrivit minst av syskonen. Sist för 10 år sedan. Sedan for Andrew. Han var nog född i början av 70-talet. Liksom de andra bröderna arbetade han i gruvorna. Alla syskonen var rysligt utleda på "herrgårdslivet" med dåligt betalt och mycket arbete. De lovade att hjälpa föräldrarna att få det bättre och det har de också hållit. Alla syskonen har fått det bra och skickat hemredigt med pengar.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13653:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Föräldrarna fick regelbundet med underhåll. Jag fick också pengar för att jag skulle vara snäll mot föräldrarna. Amanda, det var den första som jag mins tydligt, for säkert 1898. Kring 20 var hon. Hon reste ensam. Ida reste med en gruppresa, som var ordnad av en agent. Ida for till syskon till mor, som också var från Ryssby. De hade utvandrat i början av 70-talet. En av dem blev visst farmare. De skrev också till oss. Syster Anna var yngst och född 1899. Hon åkte 1912. I Montana gifte hon sig med en svensk, som hon kände hemifrån. Han är järnvägsman. Hennes son deltog i sista världskriget. De första, som for, hade ett stort matskrin med sig. De skulle alltid ha en flaska vin med sig, som läkemedel. Salt fårkött skulle också med. De räknade med att huvudsakligen kunna leva på medhavd mat. Man räknade med att man inte skulle höra av emigranterna på 3 veckor efter Liverpool. Rederiet skickade telegram vid ankomsten till New York till alla emigranternas anhöriga. Det var bara en stämpel med "allt väl ombörd". Här uppe var agenter för alla fartygslinier. I New York mötte agenter och inkvarterade emigranterna under första natten och sedan satte dem på rätt tåg vidare. Alla fick varningar att inte följa med andra än "riktiga" agenter. Ruskigt var det med det första nattlogiet, har jag hört. Det var gemensamhetsinkvartering. Oviljan mot värnplikten var nog en bidragande orsak till emigrationen. Direkt motstånd mot militärtjänsten förekom aldrig. Det var ju inte sämre behandling där än på herrgårdarna. Från Ryssby åkte man i allmänhet till Colorado. I Kånna var en svensk-amerikan hemma för några år

ACC. N:R M. 13653:3

sedan. Han hade blivit guvernör i USA. Karl Olson i Össjö kom tillbaka före 1914. Alla som kom hem från USA var konstiga. Om prästen nekade någon flyttningsbetyg, så låg det säkert något verkligt skäl bakom, t.ex. att något brottligt förekommit.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV